

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616208659
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616208659.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne B. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. B. XXX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 199,17 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 199,17 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 01. 04. 2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalobkyni súd p r i z n á v a náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 09. 12. 2016 sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 199,17 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 01. 04. 2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzatvorila dňa 14. 05. 2013 Zmluvu o spotrebiteľskom XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 800,- eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť spolu s celkovými nákladmi vo výške 700,- eur v dvanástich mesačných splátkach po 125,- eur, počnúc 18. 06. 2013. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom neobsahuje všetky náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, čím sa predmetná zmluva o úvere považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Z predmetného úveru žalobkyňa vykonala úhrady zo dňa 21. 05. 2013 sumu 125,- eur, dňa 03. 06. 2013 sumu 125,- eur, dňa 18. 07. 2013 sumu 125,- eur, dňa 19. 08. 2013 sumu 125,- eur, dňa 05. 09. 2013 sumu 125,- eur, dňa 25. 10. 2013 sumu 125,- eur, dňa 27. 12. 2013 sumu 125,- eur, dňa 18. 03. 2014 sumu 3,16 eur, dňa 07. 04. 2014 sumu 8,97 eur, dňa 20. 05. 2014 sumu 18,28 eur, dňa 05. 09. 2014 sumu 1,12 eur, dňa 23. 09. 2014 sumu 10,- eur, dňa 11. 11. 2014 sumu 3,30 eur, dňa 21. 11. 2014 sumu 5,- eur, dňa 05. 12. 2014 sumu 5,- eur, dňa 12. 12. 2014 sumu 97,77 eur, dňa 22. 01. 2015 sumu 4,10 eur, dňa 18. 03. 2015 sumu 12,63 eur, dňa 28. 04. 2015 sumu 2,16 eur, dňa 19. 05. 2016 sumu 8,65 eur, dňa 25. 06. 2015 sumu 4,34 eur, dňa 28. 07. 2015 sumu 2,16 eur, dňa 27. 08. 2015 sumu 2,16 eur, dňa 22. 09. 2015 sumu 2,38 eur, dňa 27. 10. 2015 sumu 2,16 eur, dňa 13. 11. 2015 sumu 1,38 eur, dňa 15. 12. 2015 sumu 8,65 eur, dňa 25. 01. 2016 sumu 4,89 eur a dňa 22. 02. 2016 sumu 9,52 eur, pričom z uvedeného prehľadu je zrejmé, že už v roku 2013 mala dlh voči žalovanej uhradený v celej výške, a preto žalovaná je povinná vrátiť všetko, čím sa bezdôvodne obohatila. Pokiaľ ide o predmetnú zmluvu, rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 10. 2016, sp. zn. 5C/32/2016 bolo konštatované, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala o zaplatenie sumy 162,95 eur, ktorá pozostáva z ňou vykonaných úhrad po splatení úveru. Z rovnakých dôvodov si uplatnila aj bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na náklade Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27. 05. 2013, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 350,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala tento úver vrátiť spolu s celkovými nákladmi vo výške 322,- eur v dvanástich mesačných splátkach po

56,- eur od 18. 06. 2013. Na predmetný úver vykonala nasledovné úhrady, a to dňa 18. 06. 2013 sumu 56,- eur, dňa 18. 07. 2013 sumu 56,- eur, dňa 22. 08. 2013 sumu 56,- eur, dňa 05. 09. 2013 sumu 56,- eur, dňa 25. 10. 2013 sumu 56,- eur, dňa 09. 12. 2013 sumu 56,- eur, dňa 16. 12. 2013 sumu 56,- eur, dňa 18. 03. 2014 sumu 1,41 eur, dňa 07. 04. 2014 sumu 4,- eur, dňa 20. 05. 2014 sumu 8,16 eur, dňa 05. 09. 2014 sumu 0,50 eur, dňa 18. 03. 2015 sumu 7,49 eur, dňa 28. 04. 2015 sumu 1,28 eur, dňa 19. 05. 2015 sumu 5,13 eur, dňa 25. 06. 2015 sumu 2,57 eur, dňa 28. 07. 2015 sumu 1,28 eur, dňa 27. 08. 2015 sumu 1,28 eur, dňa 22. 09. 2015 sumu 1,41 eur, dňa 27. 10. 2015 sumu 1,28 eur, dňa 13. 11. 2015 sumu 0,82 eur, dňa 15. 12. 2015 sumu 5,13 eur, dňa 25. 01. 2016 sumu 2,90 eur a dňa 22. 02. 2016 sumu 5,65 eur, pričom z tohto prehľadu je zrejmé, že už v roku 2013 mala voči žalovanej svoj dlh uhradený v celej výške. Pokiaľ ide o predmetnú zmluvu, v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28. 06. 2016 sp. zn. 6C/50/2016 súd skonštatoval, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného sa v nadväznosti na túto zmluvu žalobkyňa domáha zaplata sumy 36,22 eur, čo predstavuje súhrn úhrad po splatení úveru, počnúc úhradou zo dňa 18. 03. 2015. Vzhľadom k tomu, že žalovaná na výzvu žalobkyne nereagovala, žalobkyňa si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila cestou súdu.

2. Súd vo veci najprv rozhodol platobným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 17. 01. 2017, sp. zn. 11Csp/113/2016, proti ktorému podala žalovaná včas odpor. Svoju procesnú obranu v spore odôvodnila tým, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov boli jasne uvedené priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ročná percentuálna miera nákladov je stanovená v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 87,50 %, pričom táto je uvedená správne a vypočítaná je v zmysle platných právnych predpisov. Žalovaná poskytla žalobkyňi pred podpísaním zmluvy a následne pri podpísaní zmluvy pravdivé, riadne a úplné informácie. Pokiaľ ide o druhú zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 05. 2013, rovnako bola stanovená pravdivá výška ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 92 %. Žalovaná zároveň poukázala na to, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere neustanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty, pričom žalobkyňa slobodne, vážne, zrozumiteľne nie je v tiesni a ani za nápadne nevýhodných podmienok uzatvorila úverovú zmluvu práve so žalovanou, pričom na peňažnom trhu boli v čase poskytovania úveru stovky iných subjektov poskytujúcich úvery. Pokiaľ ide o administratívny poplatok, slovenská právna úprava v oblasti úverov v účtovaní poplatku výslovne nebráni. Poukázala na to, že dôkazné bremeno v otázke primeranosti odplaty znáša žalobca nie žalovaný, teda žalobkyňa, musí preukázať, že v čase a mieste uzatvorenia zmluvy o úvere išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov. Poukázala na záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami, nakoľko nebankové subjekty poskytujú pôžičky alebo úvery aj osobám, ktoré by pôžičku od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. Je nutné vziať do úvahy, že v prípade takýchto peňažných prostriedkov je požadované v porovnaní s bankami menšie zabezpečenie a požiadavky klientov sú vybavené omnoho pružnejšie, ako tomu býva u konzervatívnejších bánk, čo je ale vzhľadom na ich zameranie pochopiteľné. Žalobkyňou tvrdenu neprijateľnosť poplatku nie je možné vyvodit' ani zo samotného zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, žalovaná je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktoré ustanovuje zákon v ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa plnila na základe platne uzatvorenej zmluvy o úvere, predmetná zmluva nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol, nakoľko nedošlo k odstúpeniu ani k zrušeniu zmluvy a majetkový prospech získala žalovaná z poctivých zdrojov.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa z neúčasti na pojednávaní včas ospravedlnila, pričom súhlasila, aby súd rozhodol aj v jej neprítomnosti.

4. Právna zástupkyňa žalobkyne zotrvala na písomne podanej žalobe. Zdôraznila to, že obidve úverové zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov, a s poukazom na právne závery tunajšieho súdu v konaniach sp. zn. 6C/50/2016 a 5C/32/2016 došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko žalobkyňa plnila na základe zmluvy viac, ako mala. Zároveň zdôraznila tú skutočnosť, že žalobou si žalobkyňa uplatnila len tie splátky, ktoré by v prípade vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej nemohli byť premlčané.

5. Žalobkyňa vypovedala, že nakoľko potrebovala peniaze, obrátila sa na žalovanú s návrhom na uzatvorenie úverovej zmluvy. Zamestnanec žalovanej pán U. v Liptovskom Hrádku pripravil pre ňu kopy

papierov, ktoré jej dal podpísať, a nič jej bližšie nevysvetlil. Žalovaná si voči nej titulom predmetných úverových zmlúv uplatnila pohľadávku len v konaniach začatých na tunajšom súde, pričom svoje nároky neuplatňovala cestou rozhodcovského súdu.

6. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14. 05. 2013 súd zistil, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva podľa zákona č. 129/2010 Z. z., na základe ktorej žalobkyňa získala úver vo výške 800,- eur. Pri dojednanej úrokovej sadzbe 39,15 %, ročnej percentuálnej miere nákladov 87,50 % sa žalobkyňa zaviazala okrem úveru vrátiť aj celkové náklady spotrebiteľa vo výške 700,- eur, čiže spolu 1 500,- eur. Tieto náklady pozostávajú z úroku vo výške 313,20 eur a z administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy vo výške 386,80 eur. Žalobkyňa sa zaviazala, že úver splatí do 18. 05. 2014. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola stanovená vo výške 36,73 eur. Dohodou o plnení v splátkach zo dňa 14. 05. 2013 sa žalobkyňa zaviazala poskytnutý úver spolu s celkovými nákladmi spotrebiteľa uhradiť dvanástimi pravidelnými mesačnými splátkami po 125,- eur, splatnými k 18. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 18. 06. 2013.

7. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27. 05. 2013 vyplynulo, že strany uzatvorili zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z. z., na základe ktorej žalobkyňa získala úver vo výške 350,- eur. Pri úrokovej sadzbe 39,15 %, ročnej úrokovej miere nákladov 92 % a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov 39,20 % sa žalobkyňa zaviazala okrem úveru vo výške 350,- eur zaplatiť aj celkové náklady spotrebiteľa vo výške 322,- eur, ktoré pozostávajú z dojednaného úroku vo výške 137,03 eur a administratívnych nákladov vo výške 184,97 eur. V dohode o plnení v splátkach z toho istého dňa sa žalobkyňa zaviazala celkovú sumu 672,- eur splatiť v dvanástich pravidelných mesačných splátkach po 56,- eur k 18. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc 18. 06. 2013.

8. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení platnom v čase uzatvorenia zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10. 9. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., v znení platnom do 27. 05. 2013, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

14. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

17. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že medzi nimi došlo k uzatvoreniu celkovo dvoch zmlúv o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorých žalobkyňa čerpala úver. Medzi stranami bolo sporné to, či predmetné úvery je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaná zároveň nenamietala tvrdenia žalobkyne o vykonaných úhradách z predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

18. Odhliadnuc od čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku upravujúceho princíp právnej istoty, nakoľko otázka, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe predmetných zmlúv je potrebné z dôvodu absencie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., považovať za bezúročné a bez poplatkov, bola vyriešená (z iných dôvodov) v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/32/2016 a 6C/50/2016, súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola uvedená do omylu v podstatnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ktorou je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Okrem toho, že súd nevidí žiadny dôvod na to, aby boli v jeden deň uzatvárané dve zmluvy, a to zmluva o spotrebiteľskom úvere a v nadväznosti na ňu dohoda o plnení v splátkach, nakoľko podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj dojednanie výšky, počtu a termínu splátok pod sankciou jeho bezúročnosti, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola žalobkyňa informovaná o výške ročnej percentuálnej miere nákladov 87,50 %, pričom v dohode o plnení v splátkach bola ročná percentuálna miera nákladov vyčíslená vo výške 261,44 %. Takéto dojednanie bezpochyby neumožňuje spotrebiteľom jednoznačne ustáliť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, to znamená toho najpodstatnejšieho údaju, ktorý musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, pričom za predpokladu, že tento údaj je uvedený nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, spôsobuje to, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu ide o neplatné dojednanie ročnej percentuálnej miery nákladov a na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Rovnaký nesúlad ročnej percentuálnej miery nákladov vyplýva aj zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 05. 2013, v ktorom bola žalobkyňa upovedomená o ročnej percentuálnej miere nákladov 92 % a následne uzatvorenej dohody o plnení v splátkach, v ktorej je ročná percentuálna miera nákladov vyjadrená v hodnote 281,64 %.

19. Súd zároveň považuje dojednané 39,15 % ročné úroky z úveru za nesúladné s dobrými mravmi. Aj napriek tomu, že žalovaná je nebankovým subjektom, predmetom činnosti ktorého bolo aj poskytovanie úverov a nesporne znáša vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úverov ako bankové subjekty, dohodnuté úroky sú neprimerane vysoké s prihliadnutím na priemerné úrokové miery z úverov poskytovaných v eurách, ktoré v máji 2013 predstavovali hodnotu 8,46 %. Teda dojednané úroky predstavovali viac ako 4,5-násobok týchto úrokových mier. Nakoľko ide v prejednávanej veci o spotrebiteľské úvery, dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, inak je právny úkon absolútne neplatný. Na základe uvedeného súd konštatuje, že zmluva je absolútne neplatná, pokiaľ ide o dojednané úroky z úveru.

20. Dojednanie o administratívnych nákladoch, ktoré spolu s dojednanými úrokmi tvorili celkové náklady spotrebiteľa, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Z formulárovej zmluvy vyplýva, že žalovaná paušálne požadovala od dlžníkov aj uhradenie týchto administratívnych nákladov, pričom zo zmluvy nie je zrejmé, aké konkrétne administratívne náklady mali v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy žalovanej vzniknúť. Ustanovenie zákona, podľa ktorého má spotrebiteľ právo byť informovaný o všetkých poplatkoch priamo v zmluve, nemožno vykladať len tým spôsobom, že postačí, ak veriteľ do zmluvy uvedie sumu týchto poplatkov a tieto nazve, napríklad ako administratívne náklady, ale v tom smere, že ak ide o viac poplatkov alebo súhrn poplatkov, resp. viac nákladov, tieto je potrebné špecifikovať tak, aby spotrebiteľ v čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy vedel, za čo presne bude platiť veriteľovi.

21. Nakoľko žalovaná nespochybnila tú skutočnosť, že zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14. 05. 2013 žalobkyňa zaplatila nad rámec poskytnutého úveru vo výške 700,- eur 162,95 eur a zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 05. 2013, ktorým získala nad rámec poskytnutého úveru 350,- eur sumu 36,22 eur, súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a žalovanú zaviazal k úhrade sumy 199,17 eur. Obrana žalovanej spočívala v tom, že v predmetnej veci nedošlo

k bezdôvodnému obohateniu, nemôže obstať, nakoľko ak zmluvná strana zaplatí zo zmluvy viac, ako mala, ide nepochybne o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, pretože pokiaľ spotrebiteľ uhradí na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľovi sumu väčšiu, ako to umožňuje platný právny poriadok Slovenskej republiky, bezpochyby ide o plnenie bez právneho dôvodu. Inak povedané, ak sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a spotrebiteľ uhradí veriteľovi sumu vyššiu, ako predstavuje poskytnutý úver, ide na strane veriteľa o bezdôvodné obohatenie, na ktoré nemá žiadny právny nárok.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba V. K. Q. 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Popri istine súd žalobkyni priznal aj zákonné úroky z omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyni, ktorá mala plný úspech v konaní, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená osoba môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.